

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Pulkrábka, Ph.D. a soudců JUDr. Ivy Hejdukové a Mgr. Jiřího Levého ve věci

žalobce:

[REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED]

zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Vopičkou
sídlem Purkyňova 547/43, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému:

[REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED]

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Pavlem Cinkem
sídlem Veleslavínova 363/33, 301 00 Plzeň

o zaplacení částky ve výši 69 528 Kč s příslušenstvím

o odvolání obou účastníků do rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 28. 2. 2020, č. j. 23 C 273/2015-205

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném výroku I potvrzuje.
- II. Ve výroku II se rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu částky 10 000 Kč s úroky z prodlení mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku 10 000 Kč s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně za dobu od 15. 10. 2015 do zaplacení.
- III. V rozsahu částky 4 272 Kč s úroky z prodlení se výrok II napadeného rozsudku zrušuje a

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci 55 256 Kč s příslušenstvím, žalobu do částky 14 272 Kč s příslušenstvím zamítl, žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 64 600 Kč, žalobci uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu Plzeň-město na státem zálohovaných nákladech řízení 3 629,60 Kč a žalovanému uložil tutéž povinnost v částce 16 955,40 Kč a navíc je žalovaný povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu Plzeň-město soudní poplatek ve výši 4 485 Kč. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že byla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného a poškozením zdraví žalobce. Soud při stanovení bolestného vycházel ze znaleckého posudku [REDAKCE], znalce z oboru zdravotnictví, vypracovaného v rámci trestního řízení. Částku 4 272 Kč soud žalobci nepřiznal, neboť další jeho poranění nebyla prokázána ani dodatečným dokazováním výsledky svědků. K nároku na odškodnění duševních útrap soud uvedl, že tvrzené deprese, úzkost a tenze nebyly prokázány ve větším rozsahu a trvalejšího rázu, žalobce nebyl výrazně omezen v obvyklém způsobu života. Přitom vycházel i ze znaleckého posudku [REDAKCE] a tento nárok uznal v částce 5 000 Kč.
2. Žalobce se odvolal proti výrokům II – VI rozsudku. Rozsah jeho duševních útrap v důsledku napadení žalovaného dosáhl takové intenzity, že je důvodné přiznat mu částku 15 000 Kč. Z listinných důkazů i znaleckého posudku [REDAKCE] vyplývá, že u žalobce došlo ke zhoršení psychického stavu. Projevily se zvýšené stavy úzkosti, strach z další konfrontace s žalovaným, vyhýbání se kontaktu s ním, změna denního režimu, omezení některých jinak běžných činností, zhoršení spánku. Žalobci byla předepsaná medikace a psychické potíže po napadení pociťoval v řádu měsíců. Soud neměl zohledňovat určitou predispozici žalobce ke vzniku, rozvoje a trvání úzkosti. Existenci dalších poranění a tudíž nárok i na částku 4 272 Kč žalobce prokázal svědeckými výpověďmi, když v době sepsu lékařských zpráv ve Fakultní nemocnici Plzeň nebyla tato zranění zřetelná. Požaduje tedy, aby mu ze strany žalovaného byla uhrazena celková částka 69 528 Kč s příslušenstvím, na nákladech řízení 100 000 Kč s tím, že žalovaný je povinen nahradit náklady řízení státu a zaplatit celý soudní poplatek.
3. Žalovaný ve svém odvolání namítl nepřezkoumatelnost rozsudku, neboť se soud opět nevypořádal s výší bolestného, kdy vycházel toliko ze znaleckého posudku [REDAKCE]. Dále neodstranil nedostatky vytýkané v usnesení odvolacího soudu ohledně nemajetkové újmy v podobě duševních útrap. Soud se zabýval pouze otázkou jednání žalovaného a vzniku škody na straně žalobce, ale nikterak blíže se nezaobíral otázkou příčinné souvislosti. Žalovaný má za to, že zástupce žalobce neučinil 19 úkonů právní služby. Odměna za některé úkony měla být přiznána pouze ve výši jedné poloviny, některé nebyly požadovány soudem, ani se nejednalo o nezbytné úkony. Žalovaný proto navrhuje zrušení výroků I, III, V a VI rozsudku a vrácení soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
4. Odvolací soud dle § 213 odst. 2 o. s. ř. zopakoval důkaz trestním příkazem Okresního soudu Plzeň-město ze dne [REDAKCE], z něhož zjistil, že obviněný [REDAKCE] je vinen, že 11. 11. 2014 kolem 15:20 hod. na veřejné cestě před vjezdovými vraty na pozemek [REDAKCE] po předchozích vzájemných slovních rozepřích fyzicky napadl poškozeného [REDAKCE] a to tak, že ho nejprve oběma rukama chytil za bundu v místě ramen, aby nemohl z místa odejít, následně jej přesně nezjištěným počtem úderů, minimální jednou, udeřil rukou sevřenou v pěst do hlavy, snažil se poškozeného kolenem zasáhnout do hrudníku, což se mu nejméně jednou podařilo, kdy během útoku se přesunuli do prostor výše uvedeného pozemku, kde se poškozený dalšímu případnému útoku snažil zabránit tak, že začal

zavírat vjezdová vrata, což se mu nepodařilo, neboť obviněný vrata rozrazil, vnikl na pozemek a zde poškozeného opět chytil za oděv a kopy kolenem a údery pěstí do hlavy pokračoval v napadání poškozeného, kdy jej takto nejméně jednou zasáhl. Svého jednání zanechal, až když na místo přišel otec poškozeného [REDAKCE]. V důsledku napadení poškozený utrpěl drobný úrazový subarachnoidální krevní výron pod pavučnici – měkkou plenu mozkovou, kdy byl následně ošetřen na Chirurgické klinice FN v Plzni, v pracovní neschopnosti byl od 11. 11. 2014 do 31. 12. 2014 a omezen v obvyklém způsobu života byl po dobu nejméně 1 týdne s bolestmi hlavy a závratěmi a po dobu dalších 1 až 2 týdnů musel zachovávat relativní klid, nemohl fyzicky namáhavě pracovat, zvedat těžká břemena, zatěžovat oběhový systém a zvyšovat tlak nitrolebečního prostoru, měl se vyvarovat další traumatizace hlavy. Obviněný tím spáchal přečin výtržnictví a ublížení na zdraví a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců s podmíněným odložením na zkušební dobu v trvání 18 měsíců.

5. Odvolání žalobce je částečně důvodné, zčásti nejsou důvody pro potvrzení ani změnu napadeného rozsudku, odvolání žalovaného převážně důvodné není.
6. Odvolací soud považuje rozsudek v části požadovaného bolestného za přezkoumatelný a správný. Soud prvního stupně po zrušení původního rozsudku znovu zhodnotil provedené důkazy a doplnil dokazování výpověďmi již vyslechnutých svědků. O náhradě bolestného rozhodl po řádném zhodnocení těchto důkazů s přihlédnutím ke znaleckému posudku [REDAKCE], provedeného v rámci trestního řízení vedeného vůči žalovanému. Zároveň soud provedl k důkazu i metodiku Nejvyššího soudu, z níž bylo vycházeno při výpočtu bolestného požadovaného žalobcem. V průběhu řízení nebyly zjištěny žádné zvláštní okolnosti, které by vylučovaly použití zmiňované metodiky, kdy samotný obsah znaleckého posudku [REDAKCE] žalovaný nezpochybňoval.
7. Ohledně částky 4 272 Kč je však nutno konstatovat nepřezkoumatelnost odůvodnění rozsudku. Soud k tomuto nároku provedl celou řadu důkazů - především výpovědi svědků a samotného žalobce, jelikož v lékařské zprávě z Fakultní nemocnice v Plzni, která byla vypracována po ošetření žalobce, se další poranění spočívající v poranění vlasové části hlavy, v povrchovém poranění obličejové části hlavy a zhmoždění krční páteře, neobjevily. Soud prvního stupně tyto provedené důkazy vůbec nezhodnotil, přesto velmi stručně konstatoval, že žalobce požadavek na úhradu této částky, představující 17 bodů x 251,28 Kč dle metodiky Nejvyššího soudu, neprokázal.
8. K požadavku na odškodnění duševních útrap odvolací soud posuzoval psychický stav žalobce po fyzickém útoku ze strany žalovaného. I z obsahu trestního příkazu je zřejmé, že žalovaný vůči žalobci použil velmi hrubou opakovanou sílu a žalobce pak mohl mít několik měsíců po tomto útoku z žalovaného extrémní strach a mohl mít i další potíže, o kterých hovořil jak on, tak svědci z jeho rodiny a které jsou uváděny i v lékařských zprávách prováděných k důkazu. Soud prvního stupně z provedených důkazů správně dovodil příčinnou souvislost mezi jednáním žalovaného a poškozením zdraví žalobce, tudíž i následnými duševními útrapami. Tuto souvislost přitom nelze vylučovat (ani částečně) jen proto, že protiprávní jednání škůdce dovršilo již stávající nepříznivý zdravotní stav poškozeného, popsany ve znaleckém posudku [REDAKCE] (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 676/99, 21 Cdo 1508/2007 či 25 Cdo 627/2013). I s ohledem na ohodnocení ztížení společenského uplatnění znalcem (20 692 Kč), odvolací soud dospěl k závěru, že požadovaná částka 15 000 Kč není nikterak přehnaná a plně odpovídá duševním útrapám žalobce způsobených útokem žalovaného.
9. Ze všech těchto důvodů odvolací soud napadený rozsudek ve výroku I dle § 219 o. s. ř. potvrdil, kdy přiznaná částka sestává z požadovaného bolestného 50 256 Kč a z odškodnění za způsobené duševní útrapy ve výši 5 000 Kč s příslušenstvím. Ve výroku II odvolací soud rozsudek dle § 220 odst. 1 písm. a) b) o. s. ř. změnil tak, že žalobci přiznal dalších 10 000 Kč s příslušenstvím za způsobené duševní útrapy. Žalovaný je povinen uhradit úroky z prodlení od 15. 10. 2015 do zaplacení v souvislosti s písemnou výzvou k úhradě způsobené újmy ze dne 2. 10. 2015, kdy

žalobce poskytl žalovanému lhůtu k úhradě původně požadované částky 92 418,14 Kč nejdéle do 14. 10. 2015.

10. Ohledně částky 4 272 Kč s příslušenstvím odvolacímu soudu nezbylo než rozsudek soudu prvního stupně dle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. zrušit a dle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. mu věc vrátit k dalšímu řízení. V něm soud řádně zhodnotí již provedené důkazy a své rozhodnutí ve věci dalšího žalobcem požadovaného bolestného řádně odůvodní. Dle § 224 odst. 3 o. s. ř. soud rozhodne opětovně o náhradě nákladů řízení včetně nákladů řízení odvolacího. Přitom vezme v úvahu i námitky žalovaného uplatněné v jeho odvolání a především posoudí, zda všechny úkony učiněné advokátem byly potřebné a nutné, a zda některá písemná vyjádření přinesla ve věci něco nového.

Poučení:

Proti výroku I je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu nebo která v rozhodování Nejvyššího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je Nejvyšším soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být Nejvyšším soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává u soudu prvního stupně do 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Proti výrokům II a III dovolání není přípustné.

Plzeň 14. července 2020

JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D., v. r.
předseda senátu

z důvodu dovolené předsedy senátu

v zast. JUDr. Iva Hejduková